

Dacă aş fi pasăre,

aş alege înaltul cerului pentru a scruta orizontul, pentru a fi libera să mă înalţ şi să zbor fără frică, să fi sigură pe mine, să fi puternică şi semeată ca nimeni nu este aşa liber ca mine. Apoi mă-aş uita în casele atator oameni necăjiţi de pe pământ, mă-aş uita la somnul dulce al pruncului abia născut, mă-aş înalţa iar în zbor să aduc o boare de aer celor fără auz şi fără văz şi, de mi-ar fi în putinţă, să încerc să le fie lor mai bine, mă-aş aşeza pe umărul unui copil sărman, de-aş şti că îi aduc acel zămbet fugărit, şi să zbură iar în ceruri, să cer celui ce ne veghează viaţa, încă o clipă de răgaz în care să pot culege o lacrimă celui ce a pierdut pe cineva drag, să zbură sus şi iar să veni deasupra apei, să salvez de la înec, un fluture, pe care alta dată mă-aş fi înghiţit cu nesat.

Ce nu aş mai face în o zi de viaţă? Să uită raul ce alţii mi l-au făcut în trecut şi să-aş îmbrăţişa o clipă, să ajungă apoi, pe patul unui copil neputincios să îi cânt câteva triluri ca să îi aduc iar zămbetul şi speranţa. Să alina cu trilurile mele, cu zăbuciumul meu, pe toţi acei care au clipele numărâte, şi speranţele demult apuse, aducându-le veselie în ochii stinşi, să imploră marea să redea corpul tânărului dispărut, să fermeca cu zborul meu pe cei care cred că mai au o şansă la viaţă şi să aducă fericirea unui copil ajungând în casa lui, dăruindu-i tot ce poate fi mai frumos în trilurile mele ştiind că o fac pentru ultima dată.

Mihai

Drama unei colivii

Și nu-ți dorești alte schimbări, dar tu ești sacrificiul pentru plăcerile multor lacome priviri.

Ar fi fost mai ușor să trăiești printre vulturi decât să fii uitată în negura coliviilor. Să fii admirată în zbor, trăind armonia culorilor, lăsând dorința retrăirii din dulcele suav al cântecelor îmbinate cu magia unei noi renașteri...Când pare atât de ușor...

Să te scalzi printre razele de soare, să te pierzi în văzduh, să privești totul din înaltul cerului, să visezi plutind pe nori. Ar fi de ajuns două firimituri ca să poți privi lumea cu ochii cufundați în pământ....fără să te gândești la ziua de mâine, fără să ai nevoie de o nouă haină fără un bagaj de amintiri care să-ți chinuie prezentul.

Dar cât de sfâșietor este când ai căzut în nadă, când nu-ți mai poți înălța aripile spre infinitul de cobalt!

Și te-ai fi bucurat dacă locul aripilor tale nu s-ar fi transformat în gratiile unei colivii.

Paula

Dacă aș fi un porumbel,

aș putea să zbor în cerul înalt pentru ca să privesc cum arată pământul de acolo de sus. Aș cutreiera pământul în lung și în lat ca să văd cât de minunat pentru mine Domnul l-a creat. Aș avea posibilitatea să zbor în țările calde să văd cu ierneză păsările călătoare. Pe cei mai înalți munți m-aș opri, în cei mai deosebiți copaci m-aș odihni, din cele mai deosebite fructe aș gusta..

Imi plac porumbeii pentru că simbolizează pacea interioară, armonia și împăcarea. El poate fi interpretat ca expresie a Sfântului Duh.Porumbei sunt uimitori pentru ca intotdeauna se reintorc acasa si asa nu-mas rataci niciodata si m-as intoarce acolo unde imi este locul acolo la perechea mea.Porumbeii sunt fiinte minunate.

Cosmin

Dacă aş fi pasăre....

Valentin

Libertatea e unul dintre lucrurile fără de care omul nu ar fi în stare să trăiască. Asemenea aerului, libertatea e necesară supraviețuirii.

Ce aş face dacă aş fi o pasăre? M-aş bucura de libertatea nemărginită pe care mi-o poate oferi înaltul cerului. Încă de la începutul timpurilor omul şi-a dorit să poată zbura; să poată zbura deasupra tuturor, deasupra suferinţei, a asupririi, deasupra prejudecăţilor, a rasismului, deasupra crimelor săvârşite în fiecare clipă a fiecărei zile. Viaţa a fost întotdeauna o înşiruire de evenimente nefavorabile, lucruri ce te pot doborî la pământ în orice clipă. Libertatea, asemenea speranţei, este cea portiţă de scăpare pe care fiecare dintre noi şi-o rezervă la finalul fiecărei zile.

De mult îmi doresc să îmi pot întinde braţele precum aripile unei păsări şi să pot bate pământul în lung şi în lat. Întruchiparea într-o pasăre călătoare mi-ar putea oferi acest prilej magnific de a vizita diverse locuri, de a vedea toate splendorile lumii şi de a cunoaşte alte culturi.

Mi-ar plăcea să fiu pe marginea Marelui Canion la primele ore ale dimineţii pentru a asista la primul răsărit de soare al planetei sau să ajung până în Egipt pentru a vedea Marile Piramide.

Însuşi pasărea, în unele culturi, este privită ca un prevestitor al vremurilor bune, al libertăţii nemărginite, al purităţii sufleteşti dar şi al speranţei nemuritoare. Cu toţii ne-am dori să ne luăm zborul spre un loc mai bun decât cel în care ne aflăm acum, însă viaţa aşa de crudă şi de nemiloasă cum este în unele momente, ţine să ne amintească faptul că, oricât de dificil ar de urcat un munte sau de coborât o vale, la final ne aşteaptă dulcele moment al reuşitei. Astfel, tot atât de curajos precum o pasăre în înaltul albastru al cerului, omul trebuie să îşi accepte soarta, precum fiecare fiinţă care trăieşte pe pământ, loc al suferinţei dar şi al speranţei.